

Хуан Моралес

Державні підприємства як політичний інструмент: Приклад венесуельської нафтової компанії

Публічні компанії являють собою цінний інструмент державного втручання в економіку з допомогою виправлення ринкових збоїв. Однак і далі продовжують з'являтися критичні погляди, які виступають за приватизацію таких компаній, оскільки вони зазвичай не приносять значних прибутків. У цьому дослідженні аналізується вплив політичних цілей на ефективність діяльності державного підприємства, коли власність і управління, як правило, зосереджені в одного й того ж суб'єкта. Стратегічною основою цього дослідження є теорія агентських відносин; для прикладу розглянуті дані компанії *Petróleos de Venezuela (PDVSA)* за період 1995–2014 років. По-перше, цей період був розділений на чотири етапи, що розрізняються змінами в стратегії аналізу об'ємів видобутку, стратегії розвідки держпідприємства, позиції щодо іноземного капіталу та участі держпідприємства в заходах із соціального розвитку. Далі економічна і виробнича ефективність діяльності держпідприємства була проаналізована на різних етапах для виявлення відповідних змін. Результати показують, що інтереси принципала та агента за належного управління держпідприємством зростають, коли прибуток зменшується. В основному це пов'язано з необхідністю уряду отримувати вигоду від такої діяльності. Однак, коли профіцит компанії збільшується, уряд, як правило, посилює свій контроль, щоб отримати додаткові вигоди, особливо протягом передвиборчих заходів.

Ключові слова: політичні цілі, державне підприємство, теорія агентських відносин, ефективність, управління

Класифікація JEL: D72, H21, L32, M11

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.